

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

Telefon št. 34.

Banffy — Szell.

Ogerski ministerski predsednik, baron Banffy, je menda doigral svojo ulogo in izginel iz političnega življenja svoje domovine. Njegov naslednik postane najbrž bivši finančni minister Szell, kateri je bil v nedeljo nenadoma poklican na Dunaj in od cesarja vsprejet v posebni avdijenci.

Banffyjevo odstop je prav za prav jedina zahteva, katere izpolnitev zahteva združena opozicija. V vseh ostalih prepornih točkah je mogoče porazumljenje vsaj za silo, in bilo bi se doseglo že dosti prej, da ni Banffy vedno imel pred očmi jedino-le smotra, ohraniti samega sebe na krmilu.

Dokler je krona mislila, da je Banffyjeva oseba jedina garancija za ohranitev dualizma, dokler je bila mnenja, da se takoj razdere carinsko in trgovinsko razmerje med obema državama polovicama, čim se vlada uda opoziciji, dotlej je Banffiju popolnoma zaupala, in ga krepko podpirala tudi, ko se je odločil za očitno kršenje ustave, za vladanje ex lege.

Ta protustavni položaj bi bil Banffy morda mogel izkoristiti za svojo osebo, da ni naletel na odpor v svoji lastni stranki. Ta pa je dobro spoznala, da se nezakoniti položaj ne da vzdržati, in je silila na to, naj se začne pogajanja z opozicijo.

Ne bomo opisovali posamičnih faz teh pogajanj. Zadostuje naj, ako povemo, da Banffiju pri teh pogajanjih sploh ni bilo za dosego kompromisa, ampak da je igral fivolno igro v svrhu, da reši svojo osebo. Nastavil je združenim opozicijskim strankam različne pasti in za same obljube zahteval od njih največje žrtve, take žrtve, da bi bile opozicijske stranke vladi na milost in nemilost izročene tisti trenotek, ko bi se bile odločile za zahtevane žrtve.

V tem, ko je že v liberalni stranki sami nastala velika nezadovoljnost radi vladajočega položaja, je Koloman Szell našel rešilno formulo, na podlagi katere je zagotovljen kompromis med večino in med opozicijo prav v tisti stvari, radi katere je

vladalo načelno nasprotstvo, kompromis glede nagodbe. Opozicijske stranke so bile že začetkom obstrukcije izjavile, da bi dovolitvi budgetnega in nagodbenega provizorija ne nasprotovale, če odstopi Banffy, in če jim novo ministerstvo zagotovi svobodne volitve, samo obnovitvi nagodbe se je ustavljalo za slučaj, da se v Cislitvanski uveljavi s § 14., kar nasprotuje ogerski ustavi.

Sedaj je po Szellovem predlogu odnehala tudi v tem oziru v toliko, da hoče privoliti v ohranitev carinske in trgovinske skupnosti s Cislitvansko do leta 1903., ko potečejo z drugimi državami sklenjene trgovinske pogodbe, ne glede na to, kako se v Cislitvanski vzdrži to stanje. S tem je odpadel najpoglavnejši načelni razlog za nasprotstvo med vlado in opozicijo in ostal je samo še oseben moment. Opozicija zahteva, da naj odstopi ministerski predsednik, baron Banffy, kateremu odreka celo osebno poštenje, in kakor vse kaže, se tej zahtevi tudi ugodi.

Splošno se sodi, da postane Koloman Szell Banffyjevi naslednik, in da je njegova avdijenca pri cesarju v neposredni zvezi z odstopom Banffija. Tudi opozicija bo s Szellovom zadovoljna, saj je prav on se naj odločnejše upravljal nameravanemu nasilnemu nastopu vladne večine proti opoziciji in se vneval za kompromis z opozicijo.

Sodeč po okoliščinah je vsako uro pričakovati naznanila, da je baron Banffy odpuščen, in da je Koloman Szell imenovan njegovim naslednikom. Napačno pa bi bilo, tolmačiti ta preobrat kot kapitulacijo pred manjšino. Boj proti Banffiju je zgolj osebni. Opozicija se je dvignila proti njemu, vedoč, da mu je vsako, še tako nasilno in korumpirano sredstvo dobro, da jo uniči, vedoč, da bo pri prihodnjih volitvah porabil še vsa drugačna sredstva, da decimira opozicijo, kakor jih je porabil pri zadnjih volitvah. Z Banffijevim odstopom se premeni sistem le v toliko, da postane način vladanja poštenjši, sicer pa ostanejo razmere nespremenjene. Szell je pristaš madjarske liberalne stranke, v kateri nosi zvonec stari Tisza,

in naslanjal se bode nanjo ter delal po njenih navodilih. Večina ostane intaktna, odstrani se samo mož, kateri je vladal tako nasilno, da se je opoziciji zdelo potrebno, poslužiti se proti njemu najsikrajnejših sredstev, katera pa hoče opustiti tisti trenotek, ko odstopi Banffy.

S tem, da se konča kriza na Ogorskem, se tudi cislitvanska notranjepolitična kriza približa rešitvi. Toda v nas se kriza ne da rešiti z odstopom ministerstva, saj zahtevajo nemške stranke veliko več: da naj večina kapitulira pred manjšino, in da naj pride na krmilo vlada, ki iz večine naredi manjšino, iz manjšine pa večino.

Goriške razmere.

Iz Gorice, 22. jan.

Naši deželni zastopniki so se po brezuspešni zamudi razburjeni povrnili v razburjene kroge svojih volilcev, saj niso, žal, dosegli ničesar drugrega, nego, da je zdaj po odloženem zasedanju brezno med narodnimi strankama na Goriškem še širše, nego je bilo kdaj poprej, tako da skoro ni upati, da bi zbor, če ga v sedanjosti sestavi zopet skličejo, mogel uspešno nadaljevati in končati svoje delo.

Slovenski poslanci se potezajo za neobhodno potrebno olajšavo težkega bremena šolskim okrajem v namen, da bi mogli tudi učiteljskemu osebju izboljšati gnetno stanje, in zahtevajo ob enem popolno narodno enakopravnost v deželnem zboru in odboru. Italijanski poslanci pa so slovesno izjavili, da jih ne bo k nobeni seji, na katere dnevnem redu bo načrt zakona zastran uravnave, vzdrževanja in obiskovanja ljudskih šol, in pa da zahtevajo strogo ohranitev dosedanje prakse glede rabe italijanskega jezika pri zborovih sejah. Italijanski zastopniki torej odločno odrekajo ravno in vse to, kar je slovenski stranki po vsej pravici „conditio sine qua non“. Bivšega deželnega glavarja Coroninija pismo, s katerim je naznanil svojo ostavko, spriduže najzanesljiveje, na kateri strani je pra-

vica in na kateri zlovoljna trma; in okoliščina, da bi furlanski okraj po nameravanem zakonu ne imeli prav nobene škode, ampak da bi se jim po njem še nekoliko olajšalo ljudsko-šolsko breme in pa da bi vlada — kakor je v šolskem odseku zagotovil sam ces. namestnik, — deželi na pomoč prišla z izdatnim letnim prispevkom za potrebščine šolskih okrajev, dokazuje prav očitno, da se italijanski poslanci le na videz „zgražajo“ nad preobložbo, v istini pa da se načeloma upirajo predloženemu zakonu, ker bi se po njem zboljšalo naše ljudsko šolstvo — vir ljudskega napredka in razvoja. A le naj se upirajo, kolikor hočejo, slednjič mora vendar le zmagati pravična stvar. Naše ljudstvo je vrlo vzbujeno, in se ni bati, da bi ne vztrajalo do konca, tudi če mej tem hudo občuti posledice začasno omrtvele deželne ustave. Vsekakor pa je resno misliti i vladi i drugim merodajnim faktorjem na to, da se čim brže preskrbi odpomoč sedanjim nezdravim, neznosnim, da ne rečem, pogubnim razmeram.

Naš deželni odbor je zdaj tudi nepopoln, ker nima zakonitega načelnika, in ker je odbornik, dr. Verzegnassi, kot državni poslanec večinoma na Dunaju, pa se ni po smrti njegovega namestnika, dr. Lovisonija, nikdar skrbelo ali moglo poskrbeti za imenovanje njegovega naslednika. Torej se shajajo k odborovim sejam navadno samo po trije udje in jeden mej njimi — dr. Pajer — predseduje in vodi odbor in sploh deželno upravo.

Po našem deželnem redu imenuje deželni glavar svojega namestnika v deželnem odboru za slučaje, ko je sam zadržan. Ali velja to imenovanje tudi za slučaje, kadar glavar, kateri je imenoval namestnika, neha biti glavar, o tem ne govori ničesar deželni red. Po tem takem je naš deželni odbor zdaj v čisto abnormalnem položaju, kateri neha šele tedaj, kadar bode imenovan nov deželni glavar. Najbrže pa se bode pred tem imenovanjem še izvršila volitev deželnega poslanca za goriško mesto na-

LISTEK.

Zaljubljenec.

(Spisal Edm. Wengraf.)

(Konec.)

„In ali ste kedaj čuli, da je izrazila sodbo, ki bi bila z obče veljavnimi v oči-tem nasprotstvu?“

„Ne spominjam se tega.“

Milavčevka je povzdignila roki, kakor bi me hotela blagosloviti, ter jih spustila z nepopisno onemoglostjo v naročje, a njen obraz je kazal zelo pomilovalen izraz.

„Z duhom smo srečno pri koncu; preidimo na čustvo.“

Čutil sem se vedno bolj vznemirjenega. Imel sem prav tako čustvo, kot da so se mi pričela tla pod nogami majati, in to me je navdalo z nesigurnostjo, ki je mejila na onemoglost. Milavčevka se je držala, kot da ne bi ničesar opazila o mojem stanju.

„No, govorite vendar,“ me je opomnila, „ali pa morda ne veste —?“

„Da, že zopet ne vem —“

„Kje bi pričeli? Embarras de richesse?“ — Dobro, vprašati Vas hočem, morda pojde potem lažje. — Ali ima dama to, kar zovemo dobro srce?“

„Dobro, čuteče, plemenito srce ima!“

„Na čem ste to spoznali?“

„Na njenem tresočem glasu, na solznih očeh, kadar je bil govor o tujih ne-zgodah.“

„In mar tudi kaj stori, da olajša te ne-zgode?“

„Ona, — ona naj kaj stori?“

„Da, da pokaže v dejanju svoje dobro srce.“

„Priznati moram — a res, šele zadnjič je rekla, da bi bila rada bogata, zelo bogata, da bi spravila vso revščino s sveta.“

„Torej le pobožna želja. — Ona tedaj ni bogata?“

„Ne.“

„In to je vse, kar veste o njenem dobrem srcu?“

„Milostna gospa, kako naj bi bil še več izvedel?“

„Moja stvar je, da Vas poprašujem, Vaša, da mi odgovarjate. — A še nekaj! Ali je odkritosrčna?“

„Zdi se mi da.“

„E, Vaše večno dozdevanje! Vedeti bi morali, moj dragi! Ali Vam ni nikdar rekla nobene osorne besede?“

„Ali prosim Vas, saj vendar ni navada, da bi mladenke —“

„Bile osorne? Vsekako. No, saj ni treba, da bilo tako hudo. Samo kaka odkritosrčna, naravnostna, neprisiljena beseda, ki presega meje običajnega družabnega tona.“

„Tega ne bi pripuščala njena nežna, zatajajoča se narava.“

„Hm! Ima li prijateljice?“

„Zelo mnogo.“

„Izborno. To priča pač o bogatem čustvu. — In je li dosti oseb, ki so ji neprijetne?“

„Gotovo.“

„Ali se o takih izraža, in kako?“

„O, zelo fino in primerno.“

„Dovtipno?“

„S perečim dovtipom.“

„Z ostrimi, zgočimi izrazi?“

„A z izbornimi izrazi! V istini, ona pozna ljudi! Kako sem se zadnjič smejal, ko je o debeluhasti svetovalki —“

„No?“

„Tega raje ne ponavljam. Ni lepo, da bi se izvedelo.“

„Tako? A kje je bila pri tej priliki ona nežna, zatajajoča se narava?“

Milavčevka je nagnila glavo na stran in me skrivaj opazovala. Čutil sem njen pogled in se nisem upal, ozreti se nanjo. Nevoljen sem se grizel v ustnice. Za vraga! Kako me je ujela.

„Prijatelj,“ je pričela Milavčevka po kratkem premisleku. „Vi ste zelo lahko-mišljeni. Resno mislite na to, da bi zasnu-bili damo, katero ste izpoznali v salonu in jo samo v salonu opazovali, ki ni niti brhka —“

Ali — draga gospa!“

„... niti nima prave izobrazbe.“

„Milostna!“

„... niti se ne odlikuje z dobrim srcem.“

„Prosim!“

„Imenovati mi morate samo še ime svoje oboževanke.“

Milavčevka si je ogledovala pazno svoje nohte, ne zmeneca se za moje klice in ugovore. Vstal sem in hodil razburjen sem ter tje.

„Ali ste sploh še radovedni po tem imenu?“ sem jo vprašal boječe.

„Zelo sem radovedna.“

„Bodi!“

Povedal sem ime, ona pa se je sklonila v stol in se pričela glasno smejati. Začuden sem jo gledal, kako se je živahno stresala in z rokama ploskala. Trajalo je precej dolgo, da se je zopet vzravnila in postala resna.

„O možje, možje!“ je rekla polglasno, kakor sama sebi. „Za koga se oduševljate! Kako malo je treba, da Vam glavo zameša!“ Potem se je prezirljivo obrnila k meni.

„Hočete li čuti mojo sodbo o tej dami?“

„Prosim Vas za to.“

„Kratko in dobro?“

„Kratko in dobro.“

„Navadna ženska je. To pove va.“

„Navadna? — No, to še vedno —“

mestu grofa Franca Coroninija, kateri novozvoljenec bi utegnil tudi v pošte priti pri omenjenem imenovanju. Do zdaj se šele ugiba po mestu o raznih kandidatih. „Union“ še ni govorila; on, ki drži v svoji spretni roki vršiče, pritrjene na praznih glavah znanih marionet, tudi še ni izdal „parole“ — in, dasi je že počil glas o nekem vladnem kandidatu — se vendar še nič pozitivnega ne ve o namerah pristojnih krogov. Torej potrpijmo, da se razjasni položaj, in potem naj odločijo volilci in za njimi — krona.

V Ljubljani, 24. januarja.

Spravna akcija in Mladočehi.

„Narodni Listy“ pišejo pod naslovom „Kabinet Thuna pred nemško pastjo“, da so Nemci končno vendarle spoznali, da ni možno staro Avstrijo s svojim furorjem upropastiti. Ta zavest je zapeljala nemške hegemoni, da poskusijo še slednjič s sleparsko taktiko. Delo so si razdelili. Jedni kriče in stokajo radi zatiranja Nemcev na Češkem, radi krute tiranije vlade, ki dela samo za Slované, — drugi pa ponujajo Thunovemu kabinetu kompromis s pogojem, da se Gautscheve naredbe za Moravsko in Češko odpravijo, ter da se prisilijo Čehi k novim punktacijam. V to svrhu hočejo staviti nacionalno-politične zahteve Nemcev, da vlada državnega zbora ne odgodi ter ne izvrši kake izpremembe v centralistični ustavi v Cislitvaniji, dokler niso s svojimi postulati pri kraju. To je ves dovtip najnovejše komedije Nemcev. In Thunova vlada? Ali pojde v to past? — „Hlas Naroda“ poroča, da je grof Thun v eksekutivnem odboru desnice izjavil, da hoče vlada v smislu programa desnice vladata ter da ne pričakuje veliko od pravne akcije. — „Politik“ javlja, da bode državni zbor že koncem t. m. poslan zopet domov. Glede znane dr. Hohenburgerjeve brošure pišejo „Narodni Listy“: Ta gosp. Hohenburger in njegova stranka sta tolikanj navijna, da govorita o češko-nemškem meščanskem ministerstvu. In s tako stranko se hočeta gospoda Rutowski in Bilinski pogajati! Ta dva gospoda vzdržujeta zvezo z nemško-liberalnimi dekadenti. Toda to kaže, da poznata malo razmere ter hočeta, da se pogajamo s to stranko, ki naj bi bila vodilna in ki nam stavi slabše pogoje kakor zmagovalci na Beli gori. Čemu nam Poljaki toli prigovarjajo? Izjavljamo torej imenom vseh čeških poslancev, da ne sklenemo nobenega miru z Nemci, ako se ne prizna češčini v vseh čeških deželah popolna ravnopravnost z nemščino. Tudi s češkim deželnim ministrom ne bo možno pridobiti Čehov za tako „spravo“. — „Katholische Listy“ pravijo, da je nemškim strankam pri vsem samo za to, da se nemščina zakonito določi državnim jezikom, ter smatrajo postopanje nemških strank za novo, državo izdajajočo krinko. Čehi so torej prav kakor Slovenci odločno proti egoističnim naklepom Nemcev.

„Napaka, hočete reči? A tudi še ni prednost. Ali pa se zanimate za nezanimivo? Ali ljubite številke, s katerimi se ne računam? Ali se pečate z drobižem?“

Nastal je molk, ki mi je bil vsak trenotek nestrpnejši. Čutil sem, da moram nekaj reči, in storil sem to slednjič.

„Ali je gospod soprog doma, milostna gospa?“

„Ga li hočete obiskati? Prosim.“ Milavčevka je blagohotno prikimala.

Poklonil sem se in bil odpuščen.

Kmalu na to sem v delalni sobi tožil svojemu prijatelju svoje gorje. Pripovedoval sem mu o svoji ljubezni in mu nekako opisal, kako se mi je z njegovo ženo godilo. Milavec me je mirno poslušal. Ko sem dovršil, je vstal, šel k svoji knjižni omari, vzel iz nje zvezek Goetheja in ga pričel listati.

„Kaj hočeš?“ sem ga prašal začuden. Ne da bi mi odgovoril, je listal dalje, dokler ni našel, kar je iskal.

„Na, čitaj!“ in podal mi je knjigo.

Čital sem:

„Navdušenosti za kako žensko ne smemo zaupati drugi ženski; predobro pozna druga drugo...“

Ko sem prečital pazno ta stavek večkrat, sem zamišljeno zaprl knjigo.

„Mi li hočeš še kaj reči, Milavec?“

„Ničesar druzega.“

Podal sem mu roko in odšel.

Iz ženitve pa ni bilo nič...

Kriza na Ogerskem.

Dočim se nadaljuje v parlamentu obstrukcija z imenskimi glasovanji, sta na Dunaju baron Banffy in tajni svetnik pl. Szell. Cesar je sprejel oba v posebnih avdiencah ter se z njima dogovarjal radi pogojev opozicije. Pl. Szell je pri vseh dogodkih vplival blažilno in pomirjevalno ter je s svojim velikim vplivom zabranil, da bi se vpeljala klotura in da bi se razpustil parlament. Listi ugibljejo torej, li ni morda pl. Szell določen naslednikom Banffyja. Baje je zopet več upanja, da se doseže sprava mej opozicijskimi strankami in vlado.

V Macedoniji.

Londonski „Cronicle“ poroča o razmerah v Macedoniji: V Seresu, v starem bicantinskem mestu, je večina naroda bolgarska, dasi je ondi tudi mnogo Srbov. Bolgare je spoznati po osornejšem vedenju in po krepkejših telesih. Kmetje so zelo propadli, čeravno je zemlja jako rodovitna. Koče iz blata in lesa, napoln razpadle, so zelo žalosten pogled. Nagi otroci tekajo okoli. Obdelanega sveta je malo. Čemu bi delal, si misli kmet. Ako je letina dobra, mu vzame davkar vse, ako pa je slaba, mu je večkrat iz podle bjesnosti požge. Taka je Macedonija pod upraviteljstvom raznih plačanih paš. Ti paše so ali zelo ugledni možje ali pa bogatinci, ki so si svoje uplivno mesto kupili. V par letih si naropa vsak tak paša v svojem okraju toliko, da živi do smrti brez skrbi. Tako ravnanje in beda povzročata vsak hip vnetje mej Macedonci, katero razni agitatorji še podpirajo.

Zarota proti francoski republiki?

Bogat industrijalec v severni Francoski je daroval vojvodi Filipu Orleanskemu, pretendentu za francoski prestol, milijon frankov, da „reši Francijo.“ „Cri de Paris“ trdi, da je milijon premalo za pretendenta, ki je vaje denar le za se porabiti ne pa trositi ga za druge. Tudi princinja Matilda je nabrala baje za prince Viktorja Bonaparte v Angliji veliko svoto, ki naj bi se porabila za inscenacijo vstaje na Francoskem. Bivša cesarica Evgenija se protivi taki vstaji, pouzročeni od Bonapartistov.

Razpor radi Samoe.

Tri vlasti se boré za premoč na Samoi: Zedinjene države, Velika Britanija in Nemčija. Povod temu je volitev kralja. Samoanci imajo pravico, da si sami volijo kralja, katerega časte kot malika. Večina se je odločila za popularnega Mataafa, ki pa ni bil niti Amerikancem niti Angležem všeč. Zato so volitev ovrgli ter imenovali uslužnega Tanuja, še mladega človeka, kraljem. Mataafa je povzročil zato vstajo, a imel nesrečo. Tanu je ostal gospod, oziroma vazal Amerikancev. Imenovane tri vlasti, ki imajo nadzorstvo nad Samoo, pa so se razprle, ker vsaka hoče jo bolje izrabiti za svojo trgovino. Nemčija je osamljena, ker sta se Anglija in Amerika združili za skupno postopanje. Vrše se diplomatska pogajanja.

Dopisi.

Od Drave, dne 22. januarja 1899.

(Spoštuj samega sebe!) Pravi pobalinski napad, ki se je te dni izvršil v nemškem časopisu „Vaterland“ na jednega najuglednejših Slovencev, pouzročil je tudi pri nas splošno ogorčenje. Vsakdo, ki ima še količkaj razsodnosti, ga obsoja in mora ga najostreje obsojati, naj misli o slovenskih strankah in nje politiki kakor li hoče!

Da pa se je kruta roka klevetnika, ki je poblatiti hotela poslanca g. Ferjančiča ter tembolj čutila, sledi iz tega, ker nam je oseba napadenega znana izza časov njegovega delovanja na Štajerskem. Tedaj, ko je še bilo narodno prepričanje marsikaterega širokoustneža še v povojih, deloval je g. Ferjančič pri nas že za narod in njegove pravice.

Se svojim nastopom pridobil si je povsod gorkih simpatij, recimo naravnost, v narodni družbi mnogo ljubezni, pri nasprotinikih pa splošno spoštovanje.

Mi ga poznamo kot moža nesebičnega, nedotakljivega značaja, prijaznega družbenika in moža, ki je s svojimi osebnimi lastnostmi in zmožnostmi, se svojim taktičnim nastopom povsod imponiral. Veselili smo se zato, da je njegov vpliv in njegov ugled vedno bolj raste, od kar nas je zapustil — in ni nam mogoče si predstavljati, da bi bil kdo, ki bi ga zato zavidal.

Pa ko bi tudi vsega tega ne bilo, prašajmo se, ali se more nahajati med nami razsoden Slovenec, ki bi označeno počenjanje odobral?

Ali nas ne smešijo že itak dovolj naši nasprotniki? Je li še treba, da si sami svoje najboljše moze ponižujemo in ta poniževanja iz podlih vzrokov na veliki zvon obešamo?

Ali je častno za slovenski narod, ako se — če bi tudi res bilo — v svet trobi, da nimajo med nami ugleda možje, ki so si pri naših prijateljskih in sovražnih sedih pridobili toliko spoštovanja, da zavzemajo najvišja mesta, ki jih more doseči državljani v konstitucionalni državi?

Ali nas to najostreje ne obsoja, in bi li več pomagalo in naš ugled povzdigovalo, če bi se narod naš v svojih težnjah ravnal po političnih ničlah, ki igrajo le podrejene ali celo klaverno vloge v javnem in političnem našem življenju?

Abstrahujmo od tega slučaja! Komaj si je kdo izmed naših pridobil upljiva se svojimi zmožnostmi, komaj gleda narod zaupljivo nanj in se veseli, da raste z njim ugled narodov in merodajnih krogih, že pride umazana roka, da bi ga potegnili raz mesto, ki si ga je pridobil pravično in ga zavzema v korist naroda.

To je najboljša pot, po kateri si ne bomo nikdar pri sosedih pridobili ugleda! Ni dosti, da se doma neti prepri, skrbi se še, da se vsak ravs in kavs obeša na najvišji dosežni zvon!

Naši prijatelji pa smejo z vso pravico reči: Narod, ki tako s svojimi najboljšimi možmi ravna, takih mož vreden ni!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 24. januarja.

— **Osebnosti.** Nadinžener g. Ivan Scarpa v Ljubljani je premeščen k poštenu in brzojavnemu ravnateljstvu v Trst.

— **Zopet so razburjeni** — že itak tako zatirani in kruto preganjani štajerski in koroški Nemci. Komaj se je izkazalo, da je bil neutemeljen strah, kateri je mej njimi vzbudila vest, da je vlada izdala za Štajersko posebne jezikovne naredbe, vsled katerih se bo moralo tudi v Eisnerzu in v Hartbergu slovenski uradovati, že prihaja iz Celovca grozna novica, da je dobilo ondotno sodno predsedništvo naročilo, gledati po možnosti na to, da se pri koroških sodiščih nastavi slovenščine popolnoma zmožni uradniki. To je vendar vnebovpijoča krivica, in čisto naravno je, da trepetava svetega gneva „Alldeutschland“. Kako more vlada tudi kaj takega ukreniti?! Ako bi bila določila, da naj se v slovenskih okrajih nastavlja jezikovno vsposobljeni sodniki, da sodniku ne bo več treba občeovati z ljudstvom tako, kakor živinozdravnik z bolno živino, no, temu bi se nihče ne upiral. Nemec je po naravi pravičen, zlasti pa se rad uda, če gre za kako stvar, katero je Bismarck zagovarjal. Ker je Bismarck zahteval, da morajo uradniki znati doljnemško narečje, ako hočejo mej dotičnim ljudstvom prebivati, tako bi po analogiji koroški Nemci gotovo ne ugovarjali odločbi, da morajo v slovenskem delu Koroške nastavljeni sodniki slovenski znati. Ali ta vlada! Kar čez noč hoče Slovincem povrniti pred stoletji jim ugrabljeno ozemlje. Posloveniti hoče vso Koroško in zato je odredila, da se morajo po vsem Koroškem, torej tudi v čisto nemških krajih, nastaviti slovenščine zmožni sodniki. Ako tega morda ni naravnost odredila, je to vsekako razvidno iz stilizacije dotičnih poročil v nemških listih. Na to, da bi bil Dobernig po vzgledu Bismarcka iz chamide naredil fanfaro, upajoč, da bode imela tak uspeh, kakor svoj čas falsificirana nemška brzojavka, na to nihče ne misli, in bi tega tudi nihče ne verjel. Zato ne dvomimo, da začujemo v kratkem iz vseh nemških „gauov“ na Koroškem silno vpitje in škripanje z zobmi, in tedaj si bode dolgi Dobernig zadovoljno mel roke in mislil, da je za koroške Nemce res pravi pravcati Bismarck, če tudi ima veliko več las in veliko manj možgan, kakor njegov uzor.

— **Repertoir slovenskega gledališča.** Danes 24. in v petek, 27. t. m. se bo pela drugi in tretjič Wagnerjeva opera „Lohengrin“. Brezprimerni uspeh premijere zadodša popolnoma v dokaz, da se je izvajala v pevske in orkestralnem oziru toli izborna, kakor menda še nobeno operno delo.

Nadejati se je torej i danes i v petek polne hiše.

— **Veselica fer. društva „Sava“,** katero so priredili naši vrli visokošolci dne 5. t. m. v veliki dvorani „Narodnega doma“, je poleg izborne zabave, ki so jo imeli udeleženci, donesla tudi lep prebitek za družbo sv. Cirila in Metoda in za Prešernov spomenik, kakor je razvidno iz današnjega izkaza daril. Društvu naših visokošolcev in njega agilnemu odboru in predsedniku torej vsa čast!

— **Iz Novega mesta** nam pišejo: Predvčerajšnja gledališka predstava „Pokojni moj“ se je obnesla izvrstno. Gdč. Vidičeva (Hermina Desanbiers) nam je vnovič pokazala, da je kos vsaki vlogi, bodisi v ta kateremkoli žanru; istotako marljiva je gdč. R. Preatonijeva (Helojiza Champagnolova). — Z veseljem smo na odru pozdravili gdčno. Umekovo kot novo moč, ki je najviko (Zalko) imenitno pogodila. Gg Tekavčič (Fernambuc) in Andres (Pavel Champagnol) sta bila — kakor po navadi — vsak na svojem mestu. Zabava po predstavi je bila tako živahna kakor že dolgo ne, in plesalo se je do ranega jutra. — Čuje se, da se bode odslej večkrat igralo. Naši diletantje so dovolj marljivi in požrtvovalni, za kar jim je gotova vsa hvala občinstva —! Leško se torej kaj stori, da ne bo več pritožb. Le sloge in delavnosti treba!

— **Odbor „Slavca“** naznanja, da je začel ravnokar razpošiljati vabila za društveno maskarado, katera bode v nedeljo, dne 5. februarja. Ako kdo slučajno ni dobil vabila, blagovoli naj to oprostiti, ter se zanj pri društvenem odboru ali pa v trgovini g. Čudna na mestnem trgu oglasiti. Maskarada bode imela naslednje prizore: 1. Godba svira v parku pred vodometom in Radeckega spomenikom. 2. „Ples“ se vrši na krasno urejenem plesišču v drevo-redu 3. Na raznih zabaviščih v „Praterju“. 4. „Na promenadi“ v tivolskem parku in v Latermanovem drevoredu. 5. Na „Drenikovem vrhu“. Rediteljem praterskega zabavišča je došlo že toliko prijav, da so v skrbeh kako jih razvrstiti, ker pa je premnogih želja, da ostanejo tajne, jih bode še le v „Praterju“ mogoče z velikimi lepaki objaviti. Omeniti je večjo skupino „Pariških ekscentristov“ z vratolomnimi vajami. Na „Drenikov vrh“ se bode vozilo neprenehoma s posebno „zračno vspinjajočo“.

— **Javno predaval bode v nedeljo** dne 29. t. m. ob 5. uri popoldne v Pintarjevi gostilni v Kandiji pri Novem mestu gosp. ces. svetnik prof. I. Franke, in sicer o zarezih rakov v Krki in njenih pritokih. Kmetijska podruž. novomeška vabi vse zainteresirane, da se blagovole udeležiti zanimivega in koristnega pouka. Po predavanju bo razgovor o pospeševanju rakoreje in ribištva na Dolenjskem.

— **Slovensko zidarsko in tesarsko društvo** imelo je predvčerajšnjim v društvenih prostorih izreden občni zbor, katerega se je udeležilo nad 50 členov. Po nagovoru podpredsednikovega prešlo se je takoj h glavni točki dnevnega reda — o napravi društvene obleke. Po živahni debati, v katero je poseglo več členov, sprejel se je soglasno nasvet, naj se kot društvena obleka določi: črne hlače, surka, modra srajca in črna čepica. Po izvršeni popolnili volitvi razpravljalo se je o ureditvi zidarsko-tesarske strokovne šole, katere program obsega računarstvo, geometrično risanje, strokovna predavanja itd. Potem je predsednik zaključil občni zbor. — Slovensko zidarsko in tesarsko društvo, ki obstoji šele dobro leto, ima že precejšnje število rednih in podpornih členov in je doseglo lansko leto pri javnih nastopih lepe uspehe. Želeli je, da bi to narodno delavsko društvo, ki je že mnogo storilo za izomiko in probujo narodne zavesti v delavskih krogih, našlo obilo podpore.

— **Slovensko bralno društvo v Kranji** ima v nedeljo dne 29. t. m. ob 1. popoldne v svojih prostorih svoj redni letni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1.) Ogovor predsednika. 2.) Poročilo tajnika. 3.) Poročilo blagajnika. 4.) Volitev novega odbora. 5.) Posamezni predlogi in nasveti. 6.) Srečkanje časopisov, ki se bodo dostavljali na dom.

— **„Pravnikov večer.“** Včeraj se je v „Narodnem domu“ vršil prvi „Pravnikov“ večer, kateri je bil mnogoštevilno obiskan. Prihodnji večer bo dne 6. februarja. Na

sestanku razpravljalo se je več zanimivih slučajev iz prakse. Osebito se je živahno razpravljalo o nedostatkostih pri napravi ženskih pogodb. Naglašalo se je, da se vzlasti glede dote vsprejemajo določbe, do cela protivne izvršilnemu redu. Razpravljalo se je nadalje vprašanje, ali je v slučaju, da se je dovolila rubežen premičnin kot izvršilo v varnost, treba po pravokrepnosti izvršilnega naslova predlagati zopet rubežen v iztirjanje ali pa takoj izvršilo s prodajo premičnin. Pozornost vzbudilo je navajanje o razliki odmere odvetniških stroškov pri raznih sodiščih.

— **Občinski svet v Trstu** je v sobotni svoji seji določil 10.000 gld. letnega prispevka za ustanovitev in vzdrževanje italijanskega vsučilišča v Trstu. Slovenski člani se v smislu svoječasne svoje izjave seveda niso udeležili.

— **C. kr. uradniki z italijanskimi kokardami.** "Nekje je društvo, kateremu je predsednik neki pisarniški c. kr. sodni uradnik! Ta predsednik je imel na Silvestrovo govor, s katerim je močno škilil doli v Italijo. Ta govor je tako navdušil tri njegove c. kr. tovariše, da so si pripeli — italijanske kokarde na prsi, na ono mesto, kjer bi drugače nosili spominske jubilejne svetinje. — Za danes zamolčimo kraj in imena, a nam je znano vse, ker vemo, da vedo tudi tisti, ki morejo poklicati take ptičke na odgovor. Radovedni smo namreč, kako bo deloval tudi o tej priliki znani — Vertuschungsaparat, ki se je tako izborno izkazal n. pr. takrat, ko so c. kr. uradniki razbili cesarskega orla nad tobakarno!" — Tako piše „Soča“.

— **Trideset otrok** se je rodilo v minolem tednu v Ljubljani in sicer: 18 fantov in 12 deklic, umrlo pa je samo 11 oseb in od teh je bilo pet tujcev, ki so umrli v deželni bolnici.

— **Gospod Ignacij Borštnik v Zagrebu** je igral predsinocnem v Gerhard Hauptmannovi drami „Voznik Henschel“ prvokrat naslovno vlogo z izredno krasnim uspehom. Vsi zagrebški listi so polni hvale o Borštnikovi igri.

— **Nepreviden kolesar.** Včeraj popoldne pridiral je po Križevniških ulicah navzdol nepoznan kolesar in zadel v posestnika Martina Mehleta iz Zagradca s tako silo, da ga je podrl na tla. Martin Mehle se je na nosu in desni nogi poškodoval.

— **Efektno loterijo** priredi z dovoljenjem finančnega ministerstva gasilno društvo v Srednji vasi pri Kočevju.

— **Talijo za rešitev življenja v znesku 15 gld.** je dež. vlada nakazala učencu Francu Štularju iz Radovič.

— **Zaprta šola.** V Radečah pri Kranjski gori so radi nalezljive bolezni zaprli ondotno ljudsko šolo.

— **Zgodovinsko-zemljepisnega kluba „Šumadije“** v Pragi VII. redna seja še vrši dne 26. t. m. ob 7. uri zvečer. Na vzporedno sta predavanji: „Fruška gora kao alpinski ogranak. Stanje Fruškorgorca prije i sada“ in „Kraljevskega češkega muzeja dvor. II. (novci, kolajne in pečati).“

— **Požar.** V mirnopoški fari, je pogorela v noči od nedelje do ponedeljka — razun treh hiš — vsa vas Kamenje. Kako je ogenj nastal, še ni dognano.

— **Na semenj** dne 23. januarja je bilo prignanih 1514 konj in volov, 383 krav in 60 telet, skupaj 1957 glav. Kupčija z voli je bila prav živahna, ker so bili prišli kupci z Morave, z Bavarskega in s Tirolskega in so jih veliko nakupili in dobro plačali. Tudi krave s teleti so se dobro prodajale; s konji je bila kupčija srednja. Splošna sodbna je, da v Ljubljani že dolgo let ni bilo semenja, kateri bi se tako dobro obnesel in na katerem bi se bile sklenile tako mnogoštevilne in ugodne kupčije, kakor včeraj.

* **Grillparzerjevo nagrado.** Pokojni nemški pisatelj, dramatik Fran Grillparzer je ustanovil ustanovo „za relativno najboljše dramatično delo, ki se je tekom zadnjih 3 let igralo na nemškem odru in ni bilo še nagrajeno“. Ta nagrada v znesku 2400 gld. se je naklonila Gerhardu Hauptmannu za njegovo petdejansko dramo „Fuhrmann Henschel“. Tudi za slovenske dramatike bi bilo treba ustanoviti slično ustanovo. Morda bi jo ustanovili dežela in Ljubljana skupno?

* **Stekel pes ogrizel 28 oseb.** Iz Szecsenyja (Neogradski komitat) poročajo, da je stekel pes ogrizel 28 oseb, katere so

takoj peljali v Pasteurski zavod v Budimpešto.

* **Umor in samomor.** V Černovicah je podčastnik Mihael Temorug ustrelil svojo ljubico, potem pa še samega sebe. Prišel je pred kratkim iz Stanislava ter pripeljal hčer nekega dunajskega poštnega uradnika seboj. V listu, katerega je samomorilec pred svojo smrtjo napisal, pravi, da si je končal življenje, ker ima neozdravljivo bolezen.

* **Zadnji vojak Napoleona.** V Campobasso je umrl Angelo Mabera, ki je bil baje zadnji vojak Napoleonovih armad. Star je bil 109 let. Imel je Napoleonovo pohvalno pismo ter se je udeležil tudi vojn Gari baldija.

* **Pol milijona frankov v kanalu.** V Parizu je našel neki delavec v kanalu pol milijona frankov v časopisni papir zaviti. Sumi se, da je denar zagnal v kanal kak tat, kateri se je bal, da ga zalote.

* **Zakaj se žene vozijo na biciklu?** Neki profesor v Berlinu je odgovoril na to vprašanje tako-le: Žena in mož se morata voziti zavoljo zdravja. Nekdaj niso žene potrebovale športa. Imele so dovolj dela doma. Gospodinja je šivala sama potrebna oblačila, kuhala je, pekla je sama kruh, prala je in gladila. Tedaj so imele žene in dekle dosti prilike doma, da se malo zavrté. Dandanes je industrija odpravila domačo industrijo. Kar se je prej delalo doma, dobi se zdaj poceni iz tovarn. Tako nima žena toliko dela doma, da bi se okrepčala in omočila; začela je misliti na druge pripomočke za svojo krepkost. Našla je mej temi kot za najboljši „bicikelj“. Profesor končuje svoj govor s tem, da bicikelj daje ženam zdravje in krepkost in smatra bicikelj kot okrepčujoč pripomoček za ženski spol.

* **Kako se Kitajci poljubljajo.** Francoski človekoslovec Paul d'Ansoy piše v listu „Revue Scientifique“: Kitajci se ne poljubljajo po naši navadi, ampak vse drugače, duhajo se namreč samo. Kitajski poljub sestoji iz treh gibanj: Najprej stavi Kitajec nos na lice ljubeče osebe, potem diha precej časa skozi nos, slednjič sliši se močen tlesk, ne da bi se usta dotaknila lica. Kitajci smatrajo ta način poljubovanja kot najvzornjši, evropski poljub pa smatrajo za živalski in surov. Ko so Francozje vzeli Kohinkino, so Kitajci svojim ženam prepovedali, bližati se francoskim vojakom, ker, ako oni svoje žene objamejo, vgriznejo jih. Zato še zdaj žugajo stariši svojim otrokom, ako ne ubogajo, z evropskim poljubom.

Književnost.

— **Slovanska knjižnica.** Snopič 82 do 83 prinaša ugledne češke pisateljice Gabrijele Preissove lepo povest s Koroškega z naslovom „Mladost“. Pisateljica je to mično povest, ki kaže veliko, resnično simpatijo do Slovencev na Koroškem, posvetila ljubljanskemu županu Hribarju. Gabrijele Preissova je jedna najodličnejših čeških pisateljic, katera si je po vsi pravici pridobila veliko ugleda, ne samo na Češkem, nego tudi zunaj svoje ožje domovine.

— **Hrvatski Salon.** Drugi sešitek pri naša večje število lepo izdelanih reprodukcij, slik in kipov, ki so razstavljene v letošnjem salonu. Tudi ta sešitek so različni hrvatski pisatelji obogatili z zanimivimi prispevki.

— **Zeitungskatalog und Insertionskalendar.** Največji anončni biró Rudolf Mosse, ki ima svoje filijalke v vseh večjih mestih, je izdal tudi za letošnje leto jako obsežen koledar z imenikom vseh večjih listov na svetu.

Telefonična in brzojavna poročila.

Državni zbor.

Dunaj 24. januarja. Današnja seja je bila kratka. Predsednik jo je že ob 2. uri zaključil. Nemci so tirali obstrukcijo na ta način, da so zahtevali, naj se vse interpelacije doslovno prečitajo, kateri zahtevi je predsedništvo moralo ugoditi. Opozicija je nastavila tudi več parov opazovalcev, kateri so imeli nalogo paziti, da se pri citanju interpelacij ne izpusti nobena beseda. Ti opazovalci so bili: Kielmann in Pessler, Steiner in Mosdorfer, Eisele in Herzmannsky, Novak in Gross, Sylvester in Brgelt, Böcheim in Fiari, Pergelt in Novak. Ko so bile vse interpelacije prečitane, prišle so na vrsto petlojke. Rešila se je samo jedna, za-

htevajoča, naj se prekličejo jezikovne naredbe. K tej interpelaciji se je oglasil Novak, rekši, da zahtevajo Nemci razveljavljenje Badenijevih jezikovnih naredb. (Obšna veselost.) Klici: Kdaj so te naredbe že preklicane? Novak: No, naj se pa razveljavijo Gautscheve naredbe. Dalje je Novak besedičil, da se najvišji faktor ne ozira na nemške želje, pri kateri priliki si je dovolil Iro malo žaljenje Veličanstva, na kar je Schönerer ves navdušen zaklical: Heil und Hoch! Novak je zahteval glasovanje po imenih, na kar mu je zaklical Bfenzowsy: Na zdar, Novak! Pri glasovanju je dunajski krščansko-socialni kričač Bielhlawek rekel: Zapišite kar hočete „jó“ ali „na“. Po končanem glasovanju je predsednik zaključil sejo. Prihodnja seja bo v četrtek.

Iz kluba nemških poslancev.

Dunaj 24. januarja. Klub nemških nacionalcev je imel danes sejo, v kateri je prišlo do jako ostre, deloma žaljive razprave zaradi Hohenburgerjeve brošure. Večina kluba je Hohenburgerjeva izvajanja odobraval, radikalno krilo pa je zlasti obsojalo, da je Hohenburger, ki je član klubovega načelstva, izdal svojo brošuro, ne da bi bil o taki enuncijaciji obvestil klubove člene, kaj še, da bi jim bil naznanil vsebino svojega spisa. Popoldne razpravljali so klub o nameravanih posvetovanjih radi sestave nemškega narodno-političnega programa. V dopoldanski seji je načelstvo povedalo, da doslej še nihče ni stavil kakega kompromisnega predloga in da so vse dotične vesti raznih listov neosnovane.

Parlamentarna komisija desnice.

Dunaj 24. januarja. Parlamentarna komisija desnice ima jutri dopoludne važno sejo.

Razširjenje nižje gimnazije.

Dunaj 24. januarja. „Slovenčevo“ poročilo, da je vlada že sklenila razširiti slovensko nižjo gimnazijo v Ljubljani v popolno gimnazijo, je popolnoma izmišljeno. (Opomba uredništva: Mi smo poročali, da se vlada v tem oziru informira, „Slovenec“ pa je menda na tej podlagi spravil raco v svet, da je stvar že dognana.)

Avdijsenca.

Dunaj 24. januarja. Ministerski predsednik grof Thun je bil danes dopoludne v posebni avdijsenji pri cesarju.

Odlikovanje.

Dunaj 24. januarja. Cesar je poslancu češkega veleposestva Oskarju Perishu podelil baronstvo s predikatom Senftenberg.

Vojvoda Cumberland.

Dunaj 24. januarja. Iz Hanovera se poroča, da vstopi sin vojvode Cumberlandskega, ki je pretendent na hanoveransko krono, v prusko vojsko. To se zgodi vsled posredovanja našega cesarja in meri na to, da postane princ vojvoda brunšviški.

Kompromis — pokopan.

Praga 24. januarja. „Nar. Listy“ so dobili iz poljskega kluba naznanilo, da odklanja poljski klub vsako posredovanje mej Čehi in mej Nemci, osebno vitez Bilinski, kateri pravi, da dela na to, da ostani desnica na krmilu, dočim merijo pravni poskusi na to, desnico razbiti.

Praga 24. januarja. „Bohemia“ prijavlja strasten članek, v katerem napada jako ostro Kuenburga, Plenarja in Bärnreiterja ter odklanja vsako spravo s Čehi, rekši, da se mora kriza tam rešiti, kjer se je začela, in da je razpad desnice pogoj za zboljšanje obstoječih razmer, ker se more to zboljšanje doseči samo proti Čehom. Tukajšni češki politični krogi sodijo, da je s tem že naprej pokopan vsak kompromis.

Volkovi.

Lvov 24. januarja. V okrajih Buczac in Tumanicz se klatijo kar cele črede volkov. Napadli so že mnogo ljudi. V vasi Bukovina so učitelja pri belem dnevu napadli in ga raztrgali.

Ogerska kriza.

Dunaj 24. januarja. Na borzi se je danes govorilo, da je Banffy že podal ostavko. Doslej se ta govorica še ni potrdila.

Budimpešta 24. januarja. Szell je bil poklican direktno k cesarju, a o tem je bil Banffy uradno obveščen Szell je v zbornici povedal, da je cesar pritrdil njegovemu posredovalnemu nasvetu glede nagodbe. Po tem nasvetu uveljavi Ogerski

parlament samostojno sedanjo nagodbo do leta 1903, in določi povrh jednoteleten respirij. Glede mejnarodnih trgovinskih pogodb ostanejo dosednji zakoni brez spremembe v veljavi.

Budimpešta 24. januarja. Ministerski svet ima jutri sejo, v kateri določi končno svoje zahteve ter jih naznani disidentom. Sodi se, da disidentje ne bodo z njimi zadovoljni. Szell se je danes dolgo posvetoval z grofom Apponyijem in Fr. Horanszkom.

Potres.

Ate ne 24. januarja. V mestu Kiparisa in v okolici se je primeril močan potres. V Kiparisi se je zrušilo gledališče in nekaj drugih poslopij. V okoliških vaseh je bilo mnogo ljudi ranjenih, zlasti otrok.

Omadeževan.

(Povest iz Nizozemske.)

(Dalje.)

Zopet drug tip je bila Štefanija, naj mlajša izmed treh hčera predsednika deželne sodnije. Komaj sedemnajst let stara, je vender ni bilo imenovati lepo, a živo, cve-točo; nos in usta so bila malo prevelika, lasje kodrasti, lica polna in rudeča, a zobje beli in bliščeči.

Sedeli so vsi krog mize; toda Julija se je opravičevala, da je prikuha malo preveč pražena. A kuharica itak ne uboga!

Stari gospod se je nasmehnil. „Le premisli, tetka,“ pravi nagajivo, „kaj bi bilo, da bi se Ti sem ter tja malo ne jezila. Ti bi res morala v kopališče.“

Teta Julija ga je malo po strani pogledala. Bila je majhna, prav okrogla dama, ki je s pretirano gibčnostjo hotela dokazati, da je še vedno mlada.

„V kopališče,“ ponovi Štefanija, „in v Tvoji odsotnosti bi morala jaz gospodinjiti!“

Tetka Julka je izgledala, kakor da bi se v resnici hotela vjeziti. „Saj pravim, za svojo dobro voljo bom še otrokom v posmeh!“ zakliče vsa razdražena.

„Tetka,“ je tolažila Roza, „saj se oče le šali! Štefanija naj le sama gospodinji, ne meniš li tudi Ti tako, Henrik?“

Obrnila se je do svojega moža, da bi se tudi on pogovora udeležil. Zdel se ji je danes čudno malobeseden. Tudi zdaj je samo z glavo pokimal v potrjenje.

Stari gospod pa, ki se mu je danes posebno prijetno zdelo, rekel je: „Štefanije ne bo nobeden tako z lahka vzeli!“

„O, tu moram prositi,“ se je oglasil Rikard, „slišal sem prav zanimive stvari, dogodbo à la Lohengrin.“

Štefanijo oblije rudečica. Na srečo je imel stari gospod ravno z razrezovanjem pečenke opraviti ter se ni ozrl nikamor ampak samo vprašal: „Dogodbico, à la Lohengrin?“

„V nji je govorjenje o mladi deklici, ki se je zaljubila v bliščečega viteza — če je tudi tega labod pripeljal, se ne ve. A v tem se strinja govorica z originalom, da je vitez na vprašanje, kdo da je, odgovoril ravno tako kakor Lohengrin.“

„Ti si res nesramen, svak“, se je branila Štefanija, boreč se s solzami.

„V resnici, Ti si indiskreten,“ je rekla Asta svojemu soprogu, „Ti izgubiš zaupanje Tvoje svakinje.“

„Potrt sem, Štefanija,“ je zagotovil baron, „akoravno sem imel vedno neko slabost za neskromnosti. — A propos, papa, povej mi vender, je li to indiskretno, ako poprašujem pri sodnijskem pisarju za osobne spise nekega človeka?“

„To je nedopuščno,“ je razložil predsednik, „spisi so uradna tajnost!“

Zdravnik je postal pazljiv. Z malo negotovim glasom je vprašal: „Je-li dovoljeno vprašati, čigavi osobni spisi Te tako zanimajo?“

„Nekega nekdanjega aktuarja, ki me prosi za službo na grajščini in katerega naj mojemu najemniku priporočim.“

„Kaj Te pa v tem slučaju njegovi uradni spisi brigajo? Nima-li nič spričal?“

„Pač, in še najboljša,“ je odgovoril baron, „a njegov odpust iz pravosodne službe mi ni jasen.“

„Menim,“ je rekel zdravnik živahno, „to je zate popolnoma vse jedno! Če je mož to, za kar se izdaja, če zamore in hoče temu ugoditi, kar se od njega zahteva in če ima poleg tega še dobra spričevala. —“

„Vse jedno je bil lahko zaradi kake malopridnosti iz službe odpuščen, mogoče tudi že kaznovan.“

(Dalje prih.)

Darila.

Uredništvo našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Janko Krsnik na Dunaji, t. č. predsednik ferijalnega društva „Sava“ 42 K., kot polovico čistega dohodka veselice dne 5. t. m. v „Narodnem domu“ v Ljubljani. — G. Ivan Rebec, ključavničar v Celju 8 K., mestu venca pokojni gospe Jeri Ahčin. — Vesela družba pri gosp. Antonu Krašovicu v St. Vidu na Dolenjskem 6 K. — G. Svitoslav Mlakar, župan v Lukovici 4 K. iz nabiralnika v času od 10. t. m. naprej. — Skupaj 60 K. — Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki.

Za Prešernov spomenik: Gospod Janko Krsnik na Dunaji, t. č. predsednik ferijalnega društva „Sava“ 42 K., kot polovico čistega dohodka veselice dne 5. t. m. v „Narodnem domu“ v Ljubljani. — G. Tonči Majzeljeva v Beli cerkvi 15 K. nabrala v veseli družbi novomeških rodoljubov. — Skupaj 57 K. — Živeli vrli akademiki in rodoljubna nabiralca.

Slovinci in Slovenke! Ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Listnica uredništva.

Gosp. S. P. v Parizu: Zahtevanega naslova ne vemo. Informovali se bomo. Čim ga izvemo, vam ga naznamo. — Gg. dopisnikom z Goriškega: Poskusiti bomo še enkrat, če se da z Gabrščkom stvarno in dostojno polemizovati, zagledati smo za sedaj odložili poslane dopise proti njegovi osebi. Ako proti nam ali proti učitelstvu še tako nastopi, kakor doslej, potem jih brez obzira objavimo. — Gosp. F. I. na Vrhu pri Vinici: Na državni zbor.

Condurango Malaga vino

(želodec krepčujoče vino).

Sunja, 23. septembra 1898.

Blag gosp. M. Leustek, lekarnar v Ljubljani.

Rad priznam, da je Vaše Condurango Malaga vino pristno. Deluje posebno dobro pri želodčni boli, krepči telo, lajša in vzbuja slast do jedi.

(19-4) Dr. J. Polnegovič, obč. zdravnik.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 20. januarja: Ignacij Žurbi, knjigovez, 22 let, Opekarska cesta št. 8, jetika.
Dne 22. januarja: Jera Ahčin, posestnica, 66 let, Francovo nabrežje št. 13, Brighthova bolezen na ledvicah.

V deželni bolnici:

Dne 20. januarja: Jernej Bajželj, dninar, 43 let, jetika. — Jožef Dobnikar, delavec, 34 let, kron. vnetje ledvic. — Jožef Gress, gostac, 77 let, ostarlost.

Dne 21. januarja: Ana Hochstrasser, predilnega mojstra žena, 35 let, zavozljanje črev.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 3062 m. Srednji zračni tlak 736 0 mm.

Januar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C.	Vetovi	Nebo	Padavina v 24 urah
23.	9. zvečer	737.5	6.5	sl. jzhod del. jasno		0.0 mm
24.	7. zjutraj	737.2	3.0	p.m. svzh. sk. oblač.		
	2. popol.	736.4	8.0	sr. svzhod sk. oblač.		

Srednja včerajšnja temperatura 7.8°, normala: -2.2°.

Dunajska borza

dne 24. januarja 1899.

Skupni državni dolg v notah.	101	gld. 40	kr.
Skupni državni dolg v srebru.	101	gld. 30	kr.
Avstrijska zlata renta	120	gld. 05	kr.
Avstrijska krona renta 4%	101	gld. 90	kr.
Ogerska zlata renta 4%	119	gld. 85	kr.
Ogerska krona renta 4%	97	gld. 95	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	937	gld. 75	kr.
Kreditne delnice.	358	gld. 50	kr.
London vista	120	gld. 50	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	gld. 95	kr.
20 mark	11	gld. 78	kr.
20 frankov	9	gld. 55	kr.
Italijanski bankovci	44	gld. 40	kr.
C. kr. cekini	5	gld. 69	kr.

Lep damski kostum za maškarado

(106-2)

samo jedenkrat uporabljen, karakterističen

se prodaja.

Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“.

Trgovski pomočnik

ob enem potovalcu, več korespondence in knjigovodstva, sprejme se takoj.

Pontudbe sprejema tveška Jos. Petrič v Ljubljani. (110-3)

2 veliki, suhi skladišči

(magacina)

se oddasta s 1. februarjem.

Reflektantje naj se oglašajo na na Poljski cesti št. 26. (118-2)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Proga do Trbiža.** Ob 12. uri 8 m. po noči osončni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selthal Ansee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, v Lince, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osončni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 5 m. dopoludne osončni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osončni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selthal v Solnograd, Lend-Gstein, Zell ob jezeru, Inmost, Bregenc, Carh, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Lince, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 15 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano** j. k. **Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 46 m. zjutraj osončni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Plzenja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 17 m. dopoludne osončni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Hebr, Marijinih varov, Plzenja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 4. uri 17 m. dopoludne osončni vlak z Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osončni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane** d. k. v **Kamnik** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. — **Prihod v Ljubljano** d. k. iz **Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. 8 m. dopoludne, ob 6. uri 10 m. (1)

Na prodaj je lepa nova vila v Kranju.

Ista obstoji iz 18 sob, kleti itd. ter je urejena za dve stanovanji. (97-3)

Natančneje poizvete se pri

Josipu Fuso v Kranju.

Kdor išče službo

naznani to najbolje v oddelku „Central Stellen-anzeiger“ lista „Handels- und Verkehrs-Zeitung“ v Gradcu, Mandellstrasse 12. (135)

Kot učenec

se sprejme takoj v prodajalnico mešanega blaga na Vipavskem deček, 14 do 16 let star, iz poštene družine, kateri je računstva zmožen. Nekoliko izvežbani ima prednost.

Več se poizve pri upravništvu „Slov. Naroda“. (133)

Podpisani usojam si slavnemu p. n. občinstvu, zlasti gospodm trgovcem uljudno naznani, da sem otvoril v Ljubljani

zavod za snaženje **stanovanj in oken.**

Prevzemam v snaženje izložena in sobna okna ter likanje sob. Tudi cele nove stavbe prevzemam v temeljito očiščenje, istotako tudi javne zavode in urade.

Samo dopisnica na moj naslov zadostuje, da pridem takoj.

V obilni obisk se priporoča

Peter Matelič

Martinova cesta 81.

(111-2)

Išče se

najbolji izvor za nakupovanje kave, čaja, ruma in konjaka!

Nepotrebno iskati!

(21-19)

Kavčič & Lilleg v Prešernovih ulicah

dobivata to blago neposredno iz prekmorskih dežel ter prodajata

1 kilo fine kave (Santos Prime po)	gld. 1.-
1 steklenica pristnega Jamaika ruma	0.50
1 deka pristnega Pecco Souchong-čaja	0.08
1 pušica prave angleške carske melanže	0.50
1 steklenica pristnega finega konjaka	1.40

Brez tekmece!

Na posestvu Weidenau (barje), občina Tomišelj, se prodaja:

550 centov sena,
125 „ otave,
250 „ slame.

Natančneje se izve v pivovarni **J. Kosler & Co.** (138-1)

Posojilnica v Kamniku

imela bo

8. redni občni zbor

dne 2. svečana 1899. l. ob 11. uri dopoludne v društveni pisarni.

Vzporod:

1. Bilanca za leto 1898, oziroma potrdilo računa in razdelitev čistega dobička.
2. Volitev 6 udov ravnateljstva, pregledovalca računov in njega namestnika
3. Posamezni nasveti.

V Kamniku, dne 21. januarja 1899.

Luka Bergant s. r. načelnik.

OPOMBA: Posojilnica obrestuje hranilne vloge po 4 1/2% in plačuje rentni davek iz svojega. (137)

Pod Trančo št. 2.

4 Veliko zalogo

klobukov

priporoča J. Soklič.

Pod Trančo št. 2.

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice šte. 4.

Velika zaloga obuval

lastnega izdelka za dame, gospode in otroke je vedno na izbero.

Vsakevrsta naročila izvršujejo se točno in po nizki ceni. Vse mere se shranjujejo in znamenjujejo. Pri sunanjih naročilnih blagovini naj se vzorec vposlati.

JOSIP REICH

likanje sukna, barvarija in kemična spiralnica

Poljanski nasip — Ozke ulice št. 4

se priporoča za vsa v to troko spadajoča dela.

Postrežba točna. — Cene nizke.

Avgust Repič

sodar

Ljubljana, Kolizevske ulice šte. 16 v Trzinovem

se priporoča sl. občinstvu in naznanja, da izdeluje in popravlja vsakovrstne sode iz hrastovega in mehkega lesa po najnižjih cenah. — Kupuje in prodaja staro vinsko posodo.

Fran Detter

LJUBLJANA, Stari trg št. 1.

Prva in najstarejša zaloga šivalnih strojev.

Tu se dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji. Posebno priporočam svoje izvrstne slamoreznice in mlitnice, katere se dobivajo vzlic njih izbornosti ceno. — Ceniki zastoj in poštnine prosti.

Trgovski pomočnik

špecerijske stroke, dobro izurjen in za pisarno sposoben, z dobrimi priporočili in točno pisavo, se sprejme pod ugodnimi pogoji. — Natančne ponudbe s priloženo sliko sprejema upravništvo „Slov. Naroda“ pod naslovom: „Naprej“. (104-5)

Preklic.

Jaz prekličem žaljive besede, katere sem rabil gledé gospoda Karela Goršič-a dne 9. t. m. v gostilni št. 6 na Dunajski cesti in izjavljam, da je gospod Karel Goršič poštenjak.

Rajko Tavčar.

(134)

Spreten prodajalec

špecerijske stroke, samostojen in hiter delavec, zmožen slovenskega in nemškega jezika, vojaščine prost, ki more položiti kavčijo, dobi stalno službo.

Prošnje s prepisi spričeval je poslati do 10. februarja t. l. predstojništvu l. ljubljanskega uradniškega konsumnega društva v Ljubljani, ter je ob enem naznani, kakšna plača se zahteva.

Vstop začetkom marca t. l.

Predstojništvo.

(136-1)

V deželni deski vpisano

posestvo

70 oralov, arondirano, mej temi 50 oralov prvotnega gozda, ostalo vinogradi, njive in senožihi in fundus instructus, se zaradi rodbinskih razmer prodaja prav po ceni. Posestvo leži ob dolenski železnici, jedno uro hoda od železniške postaje oddaljeno.

Prijazne ponudbe naj se pod: „Redka prilika“ pošiljajo upravništvu „Slovenskega Naroda“. (131-1)